AİLE HEKİMLİĞİ UZMANLIK EĞİTİMİNDE MAKET DESTEKLİ EĞİTİMİN KLASİK EĞİTİME KARŞILAŞTIRMASI: YARI DENEYSEL, TARİHSEL KONTROLLÜ ÇALIŞMA

Ediz YILDIRIM[1], **Buse HAZİNEDAROĞLU[2]**, Egem EREN[3], Vildan MEVSİM[4]

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, ediz.yildirim@deu.edu.tr[1]
Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, buse.hazinedaroglu@deu.edu.tr[2]
Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, egem.eren@deu.edu.tr[3]
Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, vildan.mevsim@deu.edu.tr[4]

Bildiri Türü: Poster

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı'nda uzmanlık eğitimine yeni başlayan asistan hekimlerin hem anabilim dalı işleyişine hem de klinik pratiğe adaptasyonlarını arttırmak için hazırlanan uyum eğitimi programında, klasik teorik eğitim alanlar ile güncel simülasyon ve maket destekli mesleki eğitim alanların klinik beceri seviyeleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığını incelemektir.

Metodoloji: Bu çalışma yarı deneysel tasarımda, tarihsel kontrol grubu kullanılarak planlanmıştır. Araştırmanın evrenini Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı'nda görev yapan toplam 120 asistan hekim (N=120) oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü belirlenirken iki bağımsız grup ortalamasının karşılaştırılmasına yönelik güç analizi esas alınmıştır. Literatürde benzer çalışmalarda bildirilen orta düzey etki büyüklüğü (Cohen's d≈0,5–0,7), %5 anlamlılık düzeyi ve %80 güç dikkate alındığında grup başına en az 25 katılımcının yeterli olduğu öngörülmüştür. Örneklem belirleme süreci iki aşamalı olarak yürütülmüştür. İlk aşamada, halihazırda uyum eğitimine katılmakta olan tüm asistan hekimler müdahale grubu olarak dahil edilmiş olup bu grup 29 kişiden oluşmaktadır. Bu yaklaşımda amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. İkinci aşamada kontrol grubu oluşturulmuş, kontrol grubunu uyum eğitimini mevcut gruptan bir önce almış olan 24 asistan hekim oluşturmaktadır. Bu nedenle kontrol grubu tarihsel kontrol grubu niteliği taşımaktadır. Toplam örneklem 53 asistan hekimden oluşmaktadır (kontrol n=24, müdahale n=29). Kontrol grubuna daha önce verilmiş olan klasik uyum eğitimi programı referans alınmış olup müdahale grubuna maketler üzerinden uygulamalı, güncel eğitim verilecektir. Simüle modeller üzerinden yaptığımız eğitimİ alan müdahale grubu ile daha önce klasik eğitim almış olan kontrol grubu karşılaştırılacaktır. İstatistiksel analizde tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, yüzde), normallik için Shapiro-Wilk testi, iki bağımsız grubun karşılaştırılmasında normal dağılım varlığında Bağımsız Örneklem T-Testi, yokluğunda Mann-Whitney U testi kullanılacaktır. Kategorik veriler için Ki-kare testi uygulanacak, etki büyüklüğü (Cohen's d) hesaplanacak ve $p<0,05$ anlamlı kabul edilecektir.

Bulgular: Henüz proje aşamasında olan bu araştırmada toplanacak ve analiz edilecek veriler bağımlı ve bağımsız değişkenler üzerinden incelenecektir. Araştırmanın bağımsız değişkeni asistan hekimlere uygulanan eğitimin türü (Klasik Teorik Eğitim ve Maket Destekli Uygulamalı Eğitim), katılımcıların demografik ve mesleki bilgileridir. Bağımlı değişkeni ise katılımcıların eğitim sonrası girecekleri mesleki beceri değerlendirme testi skorlarıdır. Bu araştırmada katılımcıların demografik ve mesleki tanımlayıcı bilgileri ile kontrol ve müdahale gruplarının kendi eğitimlerinin ardından girecekleri standardize edilmiş beceri testi değerlendirme puanları toplanacaktır. Maket destekli eğitimin klasik eğitime kıyasla bir fark yaratıp yaratmadığı sorusuna yanıt bulabilmek için, kontrol ve müdahale gruplarının eğitim sonrası beceri testi skorları istatistiksel olarak karşılaştırılacaktır. Bu karşılaştırma sonucunda maket eğitiminin psikomotor beceri kazanımında müdahale grubu lehine anlamlı bir üstünlük sağlaması beklenmektedir. Elde edilen veriler doğrultusunda, uyum eğitiminde maket temelli uygulamaların etkinliği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Aile hekimliği, eğitim tekniği, kontrollü klinik çalışmalar, simülasyon eğitimi, teorik çalışma

COMPARISON OF MODEL-SUPPORTED TRAINING WITH CLASSICAL TRAINING IN FAMILY MEDICINE SPECIALTY TRAINING: A QUASI-EXPERIMENTAL STUDY WITH A HISTORICAL CONTROL GROUP

Ediz YILDIRIM[1], **Buse HAZİNEDAROĞLU[2]**, Egem EREN[3], Vildan MEVSİM[4]

Dokuz Eylül University Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, ediz.yildirim@deu.edu.tr[1]
Dokuz Eylül University Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, buse.hazinedaroglu@deu.edu.tr[2]
Dokuz Eylül University Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, egem.eren@deu.edu.tr[3]
Dokuz Eylül University Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, vildan.mevsim@deu.edu.tr[4]

Presentation Type: Poster

Objective: The aim of this study is to examine whether there is a significant difference in clinical skill levels between those receiving classical theoretical training and those receiving current simulation and model-supported professional training in the adaptation program prepared to increase the adaptation of resident physicians newly starting specialty training in the Department of Family Medicine at Dokuz Eylül University Faculty of Medicine both to the functioning of the department and to clinical practice.

Methodology: This study was designed as a quasi-experimental study using a historical control group. The study population consists of 120 resident physicians (N=120) working in the Department of Family Medicine at Dokuz Eylül University Faculty of Medicine Hospital. In determining the sample size, a power analysis for comparing the means of two independent groups was used as the basis. Considering the moderate effect size reported in similar studies (Cohen's d≈0.5– 0.7), a 5% significance level, and 80% power, at least 25 participants per group were estimated to be sufficient. Sample determination was carried out in two stages. In the first stage, all resident physicians currently attending the adaptation training were included as the intervention group (n=29). Purposive sampling was used. In the second stage, the control group consisted of 24 resident physicians who had received adaptation training one term prior to the current group. Therefore, the control group has the nature of a historical control group. The total sample consists of 53 resident physicians (control n=24, intervention n=29). The classical adaptation training program previously given to the control group was taken as the reference, and the intervention group will receive current practical training using models. The group that received training through simulated models will be compared with the group that received traditional training. Statistical analysis will include descriptive statistics (mean, standard deviation, percentage), the ShapiroWilk test for normality, the Independent Samples t-test when distribution is normal, and the Mann-Whitney U test when it is not. The chi-square test will be used for categorical data; effect size (Cohen's d) will be calculated; and $p<0.05$ will be considered significant.

Results: In this study, which is still at the project stage, the data to be collected and analyzed will be examined through dependent and independent variables. The independent variables are the type of training applied to resident physicians (Classical Theoretical Training and Model-Supported Practical Training) and the participants' demographic and professional information. The dependent variable is the scores on the professional skill assessment test to be taken after training. Participants' demographic

and professional descriptive information and the standardized skill test scores of the control and intervention groups after their training will be collected. To determine whether model-supported training creates a difference compared with classical training, post-training skill test scores of the control and intervention groups will be compared statistically. As a result of this comparison, model-supported training is expected to provide a significant superiority in psychomotor skill acquisition in favor of the intervention group. Based on the data obtained, the effectiveness of model-based practices in adaptation training will be evaluated.

Keywords: controlled clinical trials, family medicine, simulation training, theoretical study, training technique